

denne Tanke, saafremt Thinget skulde ville beholde det Forslag, der blev vedtaget ved 2den Behandling, kunde faae et praktisk Udtryk, og derfor have to Medlemmer af Udvalget stillet et hertil sigtende Forslag. Dette Forslag findes under Nr. 10 som § 6, og gaaer ud paa, at saadanne Folk, der i en Kommune maatte have faste Eiendomme eller drive Næring eller have en Bestilling der, uden at være bosiddende der, ogsaa skulle kunne besattes i denne Kommune, dog ikke efter Formue og Leilighed, men efter Indtægt, og det saaledes, at, forsaavidt Cieren boer i en anden Kommune i Kongeriget, skulde han svare $1\frac{1}{2}$ pCt. af denne sin Indtægt og i den Kommune, hvor han har Bopæl, kun af Halvdelen af Indtægten; forsaavidt han derimod boer udenfor Kongeriget, skulde han svare 3 pCt. Dette Forslag er saaledes foreslaaet til Antagelse, saafremt Thinget skulde ville fastholde sin Afstemning ved 2den Behandling; men dernæst har det ogsaa været Forslagsstillerne ønskeligt, at der i det Forslag, som Fleertallet har stillet, findes enkelte Paragrafer, som vilde kunne være af praktisk Nytte, ogsaa naar det ved 2den Behandling vedtagne Forslag skulde blive fastholdt, navnlig at de, der have været i militær Tjeneste, skulde kunne fritages, at ingen Skatteyder kan unblade at indbetale Skatten i rette Tid, selv om han har appelleret Ansættelsen, og endelig, at, hvad der ved Rigningen i en Kommune maatte blive tilovers det ene Aar, skulde kunne komme til Gode i et følgende Skatteaar, medens paa den anden Side, hvad der manglede, skulde kunne opkræves i et følgende Aar. Disse hensigtsmæssige Bestemmelser har Mindretallet meent ogsaa kunde passe med dets Forslag, og derfor er der i Forslaget under Nr. 10 tilføjet §§ 7, 8 og 9, som hele Udvalget maa anbefale Thinget at antage, saafremt det endnu skulde ville foretrække det forrige Gang vedtagne Mindretals Forslag.

Maaskee jeg, skjøndt Forslagsstilleren endnu ikke har omhandlet dem, med et Par Ord maa omtale de Underændringsforslag, som ere stillede af det ærede Medlem fra Ringkjøbing Amts 3die Valgfreds (Madsen) under Nr. 1 og 2, og som gaae ud paa, at der i Udvalgets Fleer-

talsforslag under Nr. 9 § 6 under Stykket a, hvor der staaer: „eier faste Eiendomme“, skal tilføies: „eller Tiender“, og at det Samme skulde stee i Stykket c. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at det Forslag, som det ærede Medlem her har stillet, ganske stemmer overeens med Udvalgets Tanke, nemlig at der ved disse Eiendomme ikke alene skal forstaaes virkelige Fordeieendomme i almindelig Forstand, men ogsaa Tiender; men Udvalget, og navnlig de lovfærdige Medlemmer i samme, har antaget det for utvivlsomt, at Tiender her maa regnes med under faste Eiendomme, og at altsaa den Tilføielse, som det ærede Medlem har foreslaaet, ikke behøves. Det ærede Medlem har dernæst under Nr. 3 stillet et Forslag til § 9 af Udvalgets Fleertalsforslag, den Paragraf, hvori Skalaen findes. Udvalgets Fleertalsforslag gaaer ud paa, at naar Summen først kommer op over 500 Rd., skal Alt, hvad der ikke udgjør et fuldt Hundrede Rd., bortkastes. Har en Mand altsaa f. Ex. 770 Rd. i Indtægt, regnes de kun for 700 Rd. Nu har det ærede Medlem foreslaaet, at det kun skal være, hvad der overstiger 25 Rd., der falder bort, saa at i det nævnte Tilfælde altsaa Manden vilde blive sat til en Skatteindtægt af 750 Rd., og havde han 740 Rd. i Indtægt, vilde hans Skatteindtægt blive 725 Rd. Subsidiært har det ærede Medlem foreslaaet, at det skulde være Halvhundreder. Jeg maa tilstaae, at det kun er Bekvemmelighedshensyn for de paa-gjældende Kommunalbestyrelser, som i den Henseende give Udvalgets Forslag nogen afgjørende Bægt. Det er en heel Deel nemmere for Kommunalbestyrelserne, naar de have fulde Hundreder at regne med, men desuden maa det dog ogsaa anses for vanskeligt, naar Indtægten først har naaet en vis Størrelse, da at bestemme den aldeles nøiagtigt, saa at man kan antage, at man kommer Retfærdigheden ligesaa nær ved at bortkaste, hvad der er over fulde Hundreder, som ved at medtage det. Søvrigt maa jeg ganske henstille dette Spørgsmaal til de Herrer, idet jeg dog skal tilføie, at jeg for mit Vedkommende synes, at der ikke er tilstrækkelig Føie til at gaae saa lavt som til 25; skulde derimod de ærede Medlemmer finde, at 50 kunde være passende, troer jeg ikke,